

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญาของลูกคือลูกจะจดฟ่อต่อไปจนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะรักฟ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น
- คำถาม:** เมื่อเห็นเวลา ลูกที่รู้คิดจะทำความเพียรพยายามอะไร?
- คำตอบ:** ในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกออกจากร่างของลูก ควรมีเพียงการจดจำระลึกถึงบาบาเท่านั้น ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ควรจดจำ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปลูกๆ ที่รู้คิดจะเฝ้าแต่เพียรพยายามเช่นนั้นเพราะลูกจะต้องอยู่เหนือปวงกรรมก่อนที่ลูกจะกลับบ้าน สำหรับสิ่งนี้จงเฝ้าแต่จดความผูกพันยึดมั่นที่มีต่อหนึ่งเก่าของลูก: เวลานี้ฉันกำลังจะไปหาบาบา
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกจากเราและเราจะไม่สัมผัสกับความทุกข์

โอมซานติ ฟ่อนัที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ และลูกๆ ให้สัญญากับฟ่อไม่มีขีดจำกัด: บาบา เราเป็นของท่าน จนกว่าจะถึงเวลาสุดท้าย จนกว่าเราจะไปถึงดินแดนแห่งความสงบ บาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของเราจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึงท่าน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟของโยคะ ไม่มีวิธีอื่นใด เพียงท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และศรี ศรี 108 จักกัตกูร ท่านเพียงผู้เดียวคือฟ่อของโลก ครูของโลกและกูรูของโลก มีเพียงฟ่อผู้เดียวที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นไปไม่ได้แม้แต่คนเดียวในโลกนี้ที่จะมีความบริสุทธิ์ ฟ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกกำลังเรียนรู้วิธีที่จะทำให้โลกบริสุทธิ์ ชีวจะต้องถูกวางไว้เหนือตรีมูรติอย่างแนนอน ลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า: อำนาจในการปกครองของเทพเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก สิ่งนั้นเกิดขึ้นเวลานี้ ในยุคบรรจบพบกันของวงจรเช่นกัน ถ้าไม่มีการเขียนไว้อย่างชัดเจน ผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ และอีกประการหนึ่งคือเมื่อพวกเขาอ่านชื่อ “บราห์มา กุมารี” จำเป็นจะต้องใช้คำว่า “ประชาบิดา” ในนั้นด้วยเช่นกันอย่างแนนอน เพราะผู้คนมากมายมีชื่อว่าบราห์มา ลูกจะต้องเขียนว่า ประชาบิดา บราห์มา กุมารี อิศวริยา วิสวะ วิฑาลัย ลูกรู้ว่าฟ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงโลกที่เป็นเช่นเปลี่ยนหินในเวลานี้ให้กลายเป็นโลกที่บริสุทธิ์และสูงส่ง เวลานี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ ทุกคนยังคงต่อสู้และหมั่นประมาทกันและกันต่อไป พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าฟ่ออวตารมาเป็นปลาและจะระเบิด พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจว่าการอวตารคืออะไร การอวตารเป็นเพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้น ท่านเข้ามาในร่างด้วยวิธีที่ละเอียดอ่อนและชำระโลกให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดเข้ามาในร่างกายของตนเอง แต่ผู้เดียวนั้นไม่มีร่างกายของท่านเอง อย่างไรก็ตามท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้น ท่านให้ความรู้นี้อย่างไร? ท่านต้องการร่างกาย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้นอกจากลูก นี่เป็นการแสดงความกล้าหาญที่จะอยู่บ้านกับครอบครัวของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ การเป็นมหาวิระหมายถึงการแสดงถึงความกล้าหาญ ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากในการฝึกปฏิบัติในสิ่งที่ชั้นยาสซีไม่สามารถบรรลุได้ ฟ่อให้ศรีมัทแก่ลูกที่จะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและใช้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์ เช่นดอกบัว และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ไม่เช่นนั้นลูกจะได้รับอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? นี่คือการฝึกที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา นี่คือพาทชาลา ผู้คนมากมายศึกษาที่นี้ เหตุนี้เองจึงมีการเขียนว่า: มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก นี่เป็นคำที่ถูกต้องอย่างที่สุด ลูกชาวบาร์ตรู้ว่าเป็นเพียงเรื่องของเมื่อนานเท่านั้น เมื่อเราเป็นนายของโลก แม้กระทั่งเวลานี้ก็มีการสร้างวัดให้กับราเต้และกฤษณะและลักษมีและนารายณ์เรื่อยๆ บางคนแม้กระทั่งสร้างวัดให้กับมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมามีเพียงมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการสร้างวัดให้แก่ชีวาและเทพกับการสร้างวัดให้แก่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ใช่เทพ ดังนั้นฟ่อพูดว่าลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี บาบาอธิบายในแต่ละวันว่าต้องมีการเปลี่ยนการเขียนอย่างไร ลูกต้องไม่ถามว่า: “ทำไมไม่ทำเช่นนั้นในตอนแรก?” ลูกต้องไม่ถามว่า “ทำไมถึงไม่ได้อธิบายความหมายของ มานมานะบาฟ ให้แก่เราในตอนเริ่มต้น?” โอ้! แต่ในตอนต้นลูกจะไม่สามารถอยู่ในความทรงจำระลึกถึงเช่นนี้ได้ มีลูกน้อยมากที่สามารถตอบสนองทุกสิ่งได้อย่างถูกต้อง ครูสามารถทำอะไรได้หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง? ท่านจะไม่ทำให้ลูกสูงส่งเพียงแต่ด้วยการให้พรลูก ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกทำงานรับใช้ประเภทใด ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ รูปภาพของ “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ?” คือรูปภาพหลัก พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่สามารถพูดอะไรได้หากไม่มีร่างของบราห์มา ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาในยุคบรรจบพบกัน ทำไมจึงมีบราห์มา วิษณุและชางก้าอีก? ต้องมีชีวประวัติของท่าน ไม่มีใครรู้สิ่งใด พวกเขาพูดถึงบราห์มา: “ไปหาบราห์มาที่มี 100

แขน!” หรือ “ไปหาบราห์มาที่มี 1000 แขน!” มีการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีลูกมากมายของพระชาติดาบราห์มา พวกเขามาที่นี่เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาเคยกลับมาไม่บริสุทธิ์มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกได้รับศรัทธาเพื่อจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนยังไม่สามารถเข้าใจว่าเราจะจดจำบาบาได้อย่างไร พวกเขากลับมาสับสน ถ้าหลังจากเป็นของพ่อแล้วลูกไม่กลับมาเอาชนะบาป บาปของลูกจะไม่ถูกตัดออกไป หรือหากลูกไม่อยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? ถึงแม้ว่าลูกอาจจะอุทิศตนแต่สิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไร? จนกว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นสิ่งนั้นไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ยิ่งลูกจดจำพ่อน้อยเท่าไรลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำลงมากเท่านั้น และแล้วลูกจะกลับมามีมงกุฎสองชั้นได้อย่างไร? ลูกจะลงมาช้ากว่าเล็กน้อยตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่าได้คิดว่าเพราะว่าลูกอุทิศทุกสิ่งแล้วลูกจะได้รับมงกุฎสองชั้น ไม่เลย ลูกจะกลายเป็นสาวใช้คนใช้ก่อนและแล้วลูกอาจจะได้รับบางสิ่งในตอนท้าย หลายคนมีความหลงทางเพราะว่าพวกเขาได้อุทิศตนเองแล้ว ลูกจะสามารถกลายเป็นอะไรได้ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง? จะเป็นการดีกว่าที่จะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งมากกว่าสาวใช้หรือคนใช้สาวใช้และคนรับใช้จะไม่ได้รับอนุญาตให้นั่งชิงช้าและแกว่งไกวกับศรัทธาขณะ สิ่งเหล่านี้คือเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ อย่าได้กลับมามีความสุขกับสิ่งเล็กน้อยๆ: “ฉันก็จะกลายเป็นราชาเช่นกัน” ในกรณีเช่นนั้นก็จะมีการเช่นนั้นมากมาย พ่อพูดว่า: สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ผู้ที่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมากจะสัมผัสกับความสุข พ่ออธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณละจากร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่ง ในยุคทองพวกเขาละทิ้งร่างกายของพวกเขาและรับอีกร่างหนึ่งในความสุขอย่างมาก ที่นั่นพวกเขาเริ่มร้องไห้ พวกเขาได้ลิ้มสิ่งต่างๆ ของยุคทองไปแล้ว ที่นั่นพวกเขาสลัดร่างกายของพวกเขาเหมือนตัวอย่างของงูที่ไต่ไ่ว่ ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างเก่าของลูกนั้นจะต้องสลัดทิ้ง ลูกๆ ที่รู้จักผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อต้องการออกจากร่างกายของเขาในการจดจำระลึกถึงพ่อและแล้วไปและพบพ่อ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าเขาสามารถพบพ่อได้อย่างไร ลูกๆ ได้พบวิธีแล้ว เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ แต่ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ก่อนลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็สลัดร่างกายเก่าของลูกและกลับบ้าน ลูกรู้ดีกว่าลูกจะสลัดร่างกายของลูกทันทีที่ลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก ร่างกายของลูกจะถูกสลัดออกโดยอัตโนมัติ “เวลานี้ฉันเพียงแค่ต้องการไปและอยู่กับบาบา” รวากับว่าไม่พอใจต่อร่างกายเก่านี้ งูไม่ชอบต่อหนังเก่าของมัน หนังใหม่ของลูก(ร่างกาย)กำลังได้รับการเตรียม แต่จะยังไม่พร้อมจนกว่าลูกจะถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก นี่จะเป็นสภาพสุดท้ายของลูก “เท่านั้นเอง!” เวลานี้เรากำลังกลับบ้าน ในเวลานั้นทุกสิ่งจะถูกเตรียมสำหรับสงครามอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งสำหรับการทำลายล้างขึ้นอยู่กับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในเวลาสุดท้ายลูกทั้งหมดจะถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูกตามลำดับกันไป มีคุณประโยชน์อย่างมาก ลูกกำลังกลับมาเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเป็นอย่างมาก ลูกจะเห็นหลายคนปรากฏตัวขึ้น ซึ่งขณะที่กำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมาจะจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ในหนังสือพิมพ์พวกเขาพูดราวกับว่าสงครามกำลังจะเกิดขึ้นในขณะนี้เมื่อสงครามที่ใหญ่โตเกิดขึ้นลูกระเบิดเหล่านั้นก็จะถูกปล่อยออกไปด้วยเช่นกัน มันใช้เวลาไม่นาน ลูกๆ ที่รู้จักเข้าใจทุกสิ่ง แต่ผู้ที่ไม่รู้คิดจะไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่ซึมซับความรู้ใดๆ เลย แม้ว่าพวกเขาพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ใช่ ใช่” พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นร่างกายและเฝ้าแต่จดจำโลกนี้จะสามารถเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร? เวลานี้พ่อพูดว่า: จงกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูก ในเวลาสุดท้ายลูกจะพยายามทำสิ่งนี้เป็นอย่างมาก แต่ลูกไม่เข้าใจอะไรเลยในตอนนี ในเวลาสุดท้ายจะสำนึกผิดอย่างมาก บาบาก็จะให้มันติดแก่ลูกด้วยเช่นกัน: เหล่านี้คือบาปที่ลูกได้ทำไว้ เวลานี้จงสัมผัสกับการถูกลงโทษสำหรับบาปเหล่านั้น! เวลานี้จงดูสถานภาพของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับนิมิตในตอนเริ่มต้น จะมีนิมิตเช่นนั้นในเวลาสุดท้ายด้วย พ่อพูดว่า: อย่าได้เสียเกียรติยศของลูก เพียรพยายามที่จะกลับมาไม่ว่างเว้นในการศึกษานี้ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เหล่านี้คือคำสอนของพระเจ้าชีวา มีคำกล่าวว่าผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนจดจำท่านเพียงผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกพิจารณาตนเองก่อนว่าเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด ลูกจึงสามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ ลูกรู้ว่าบทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในลูกแต่ละดวงวิญญาณที่จะไม่เคยถูกทำลาย การเข้าใจสิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เพราะว่าลูกลิ้มสิ่งนี้ลูกจึงไม่สามารถอธิบายให้คนอื่นได้ สำนึกของการเป็นร่างได้ฆ่าทุกคนอย่างสมบูรณ์ โลกนี้ได้กลายเป็นดินแดนแห่งความตาย ทุกคนยังคงประสบกับความตายก่อนวัยอันควรต่อไป ไม่มีความแตกต่างระหว่างวิธีที่มนุษย์ตายและวิธีที่นกและสัตว์ตาย ลัทธิและนารายณ์เป็นนายของดินแดนแห่งความอมตะ ไม่มีการตายก่อนวัยอันควรที่นั่น ไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ที่นั่นเมื่อมีความทุกข์ พวก

เขาก็ฆ่าตัวตาย พวกเขานำความตายก่อนวัยอันควรมาสู่ตัวเอง จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก เพื่อที่ลูกจะไม่มีสายตา อาชญากรจำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก การประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นไม่เหมือนการไปบ้านป่า ของลูก! จำเป็นต้องมีความกล้าหาญอย่างมาก มิฉะนั้นลูกจะกลับมารู้สึกกลัวกับสิ่งเล็กๆน้อยๆ ถ้ามีคนที่มีสายตาไม่บริสุทธิ์ถึงขั้นเข้ามาและตะตองตัวลูก ใช้ไม้แล้วไล่เขาไป! ลูกต้องไม่เป็นคนที่ฉลาด “กองทัพชีพชัคตีพันดาบ” ได้เป็นที่ จดจำกันมาสำหรับการเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ชื่อของลูกได้รับการประกาศเกียรติคุณ ดังนั้นลูกต้องแสดงความกล้าหาญให้ มากขนาดนั้น พลังนั้นจะเข้ามาในลูกเมื่อลูกจดจำพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำ พ่อ เพียงด้วยไฟของการการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วลูกจะกลายเป็นราชาผู้ที่มีชัยชนะเหนือการกระทำบาป ความเพียรพยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ทำบางสิ่งก็จะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้อง เตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เรือของลูกจะข้ามฟากไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การศึกษาไม่ถูกเรียกว่าการจาริกแสวงบุญ การจาริกแสวงบุญนั้นเป็นไปทางร่างกายในขณะที่การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปทางจิต ลูกจะกลับ บ้านโดยตรงไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่ออยู่ที่บ้านด้วย ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อลูกจะไปถึงบ้าน ทุกคนต้องเล่น บทบาทของเขาที่นี่ ละครั้นดำเนินต่อไปชั่ววันรันดร์ พ่อยังคงอธิบายให้แก่ลูกต่อไปว่า: สิ่งแรกจดจำพ่อ และสิ่งที่สองกลับ มาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร สถานภาพของลูกก็จะยิ่งสูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะต้อง กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำไว้เสมอว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก เมื่อลูกมีความตระหนักรู้นี้ พลังจะเข้ามาในลูกและบาปของลูกจะถูกเผาไป ชื่อ “กองทัพชีพชัคตีพันดาบ” เป็นที่จดจำ ดังนั้นจงแสดงความกล้าหาญมากขนาดนั้น อย่างกลายเป็นคนขี้ฉลาด
2. เมื่อลูกตายขณะที่มีชีวิตอยู่ ลูกไม่ควรมีความหลงทะนงในการอุทิศตนเอง จงอุทิศตนเอง กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน มีคุณประโยชน์ในสิ่งนี้เท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรติคุณด้วยการทำให้รากฐานของลูกแข็งแกร่งด้วยสภาพของการเป็นอิสระ จากอุปสรรคของลูก

เนื่องจากลูกบางคนมีสภาพที่เป็นอิสระจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน พวกเขาจึงมีรากฐานที่แข็งแกร่ง พวกเขามีพลังในตัวเองและทำให้คนอื่นมีพลังด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณผู้ที่มีพลังและปราศจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็จะสามารถปราศจากอุปสรรคในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกันและจะสอบผ่านด้วยเกียรติคุณและไปสู่กลุ่มแรก ดังนั้นจงมีเป้าหมายที่จะได้สัมผัสกับสภาพที่ปราศจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรู้สึกที่จะยกระดับทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอและมีความปรารถนาดีสำหรับพวกเขาแล้ว ลูกจะได้รับพรอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้จุดไฟแห่งความรักและทำให้โยคะของลูกเป็นภูเขาไฟ

โยคะหมายถึงพลังแห่งความเจียบ พลังแห่งความเจียบนี้สามารถเปลี่ยนแปลงตัวลูกเองและผู้อื่นได้อย่างง่ายดาย วัตถุประสงค์ต่างๆ รวมถึงดวงวิญญาณจะถูกเปลี่ยนแปลงด้วยพลังนี้ ลูกเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณโดยการให้บทเรียนด้วยคำพูดแก่พวกเขา แต่เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ ลูกต้องการพลังแห่งความเจียบ ลูกต้องใช้พลังของโยคะ